

Μηνιαία Έκδοση

Ι.Ν. Αγίου Θεοδώρου του Τήρωνος

Μοναγρούλλι - Λεμεσός

Έτος 3^ο Τεύχος Αρ.8 – Μάρτιος 2010

«Ο ΤΗΡΩΝ»

<http://o-tiron.blogspot.com>

† Κυριακή της Σταυροπροσκυνήσεως
† Περί Εξομολογήσεως † Περί Μετανοίας † Γίνε Παιδί!
† Στήριξε με, Κύριε (προσευχή)
† ΑΓΙΑ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗ ΕΒΔΟΜΑΔΑ

Κυριακή της Σταυροπροσκυνήσεως

Ξέρουμε πως η Μεγάλη Τεσσαρακοστή αποτελεί μια προετοιμασία για τη Μεγάλη Εβδομάδα, τότε που η Εκκλησία θα ανακαλέσει στη μνήμη της τον πόνο, τη σταύρωση και το θάνατο του Ιησού Χριστού πάνω στο σταυρό. Η προβολή του σταυρού στη μέση της Σαρακοστής μάς υπενθυμίζει το σκοπό της βαθύτερης και εντατικότερης εκκλησιαστικής ζωής κατά τη διάρκεια της Σαρακοστής. Έτσι είναι ο κατάλληλος τόπος εδώ για να σκεφτούμε το ρόλο του σταυρού, αυτού του σημαντικότερου και χαρακτηριστικότερου όλων των Χριστιανικών συμβόλων.

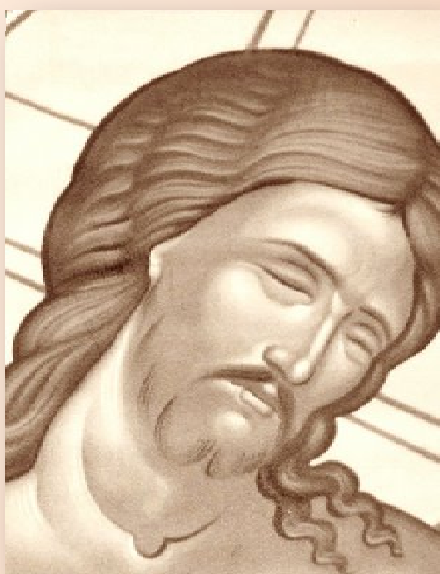
Το σύμβολο αυτό έχει δύο στενά αλληλένδετες σημασίες. Αφενός είναι ο σταυρός του Χριστού, αυτό το αποφασιστικό όργανο με το οποίο ολοκληρώθηκε η επίγεια ζωή και διακονία του Χριστού. **Είναι η ιστορία ενός φοβερού και τρομακτικού μίσους ενάντια σ' Αυτόν που ολόκληρη η διδασκαλία Του επικεντρώθηκε στην εντολή της αγάπης, και που ολόκληρο το κύρυγμά Του ήταν μια κλήση σε αυτοθυσία στο όνομα της αγάπης.** Ο Πιλάτος, ο Ρωμαίος κυβερνήτης στον οποίο μεταφέρθηκε ο Χριστός, αφού Τον συνέλαβαν, Τον εκτύπησαν και Τον έφτυσαν, λέει, «εν αυτώ ουδεμίαν αιτίαν ευρίσκω» (Ιωάν. 19, 4). Αυτό όμως προκάλεσε ένα ισχυρότερο ξέσπασμα: «Σταύρωσον, σταύρωσον αυτόν!» φωνάζει το πλήθος. Έτσι ο σταυρός του Χριστού θέτει ένα αιώνιο πρόβλημα που σκοπεύει στο βάθος της συνείδησης: γιατί η καλωσύνη ξεσήκωσε όχι μόνο αντίθεση,

αλλά και μίσος; Γιατί η καλωσύνη σταυρώνεται πάντοτε σ' αυτόν τον κόσμο; Συνήθως αποφεύγουμε να δώσουμε απάντηση σ' αυτό το ερώτημα επιρρίπτοντας την ευθύνη σε κάποιον άλλο: αν ήμασταν εκεί, αν ήμουν εκεί εκείνη την τρομερή νύχτα, δε θα είχα συμπεριφερθεί όπως οι άλλοι. Αλλοίμονο όμως, κάπου βαθιά στη συνείδησή μας γνωρίζουμε πως αυτό δεν είναι αλήθεια. Ξέρουμε πως οι άνθρωποι που βασάνισαν, σταύρωσαν και μίσησαν τον Χριστό δεν ήταν κάποιου είδους τέρατα, κατεχόμενα από κάποιο

ιδιαίτερο και μοναδικό κακό. Όχι, ήταν «όπως όλοι μας». Ο Πιλάτος προσπάθησε ακόμη και να υπερασπιστεί τον Ιησού, να μεταπείσει το πλήθος, προσφέρθηκε ακόμη και να απελευθερώσει το Χριστό ως κίνηση καλής θέλησης χάριν της εορτής, όταν κι αυτό απέτυχε, στάθηκε μπροστά στο πλήθος και ένιψε τα χέρια του, δείχνοντας τη διαφωνία

του σ' αυτό το φόνο.

Με λίγες πινελιές το ευαγγέλιο σχεδιάζει την εικόνα αυτού του παθητικού Πιλάτου, του τρόμου του, της γραφειοκρατικής του συνείδησης, της δειλής του άρνησης να ακολουθήσει τη συνείδησή του. Δε συμβαίνει όμως ακριβώς το ίδιο στη δική μας ζωή και στη ζωή γύρω μας; Δεν είναι αυτή η πιο κοινότυπη, η πιο τυπική ιστορία; **Δεν είναι παρών συνεχώς μέσα μας κάποιος Πιλάτος;** Δεν είναι αλήθεια πως όταν έρθει η στιγμή να πούμε ένα αποφασιστικό, αμετάκλητο όχι στο ψεύδος, στην αδικία, στο κακό και στο μίσος, ενδίδουμε στον πειρασμό να «νίψουμε τας

χείρας μας»; Πίσω από τον Πιλάτο ήταν οι Ρωμαίοι στρατιώτες, οι οποίοι όμως υπερασπιζόμενοι τον εαυτό τους θα μπορούσαν να πουν: εκτελέσαμε απλώς διαταγές, μάς είπαν να «ουδετεροποιήσουμε» κάποιον ταραχοποιό που προκαλούσε αναστάτωση και αταξία, για ποιο πράγμα μιλάτε λοιπόν; Πίσω από τον Πιλάτο, πίσω από τους στρατιώτες ήταν το πλήθος, οι ίδιοι άνθρωποι που έξι μέρες πριν φώναζαν «Ωσαννά», καθώς υποδέχονταν θριαμβευτικά το Χριστό κατά την είσοδό του στην Ιερουσαλήμ, μόνο τώρα η κραυγή τους ήταν «Σταύρωσον αυτόν!» Έχουν όμως και γι' αυτό μια εξήγηση. Δεν είναι οι ηγέτες τους, οι διδάσκαλοί τους και οι κυβερνήτες τους αυτοί που τους έλεγαν πως ο άνθρωπος αυτός ήταν ένας εγκληματίας που κατέλυσε τους νόμους και τις συνήθειες, και γι' αυτό βάσει του νόμου, «πάντοτε βάσει του νόμου, πάντοτε σύμφωνα με το υπάρχον καταστατικό», πρέπει να πεθάνει...; Έτσι κάθε συμπαίκτης σ' αυτό το τρομακτικό γεγονός είχε δίκαιο «από την πλευρά του», όλοι δικαιώθηκαν. Όλοι μαζί όμως δολοφόνησαν έναν άνθρωπο στον οποίον «ουδέν ευρέθη αίτιον». Η πρώτη σημασία του σταυρού συνεπώς είναι η κρίση του κακού, ή μάλλον της ψευδοκαλωσύνης αυτού του κόσμου, μέσα στον οποίο πανηγυρίζει αιώνια το κακό, και ο οποίος προωθεί τον τρομακτικό θρίαμβο του κακού πάνω στη γη.

Αυτό μας μεταφέρει στη δεύτερη σημασία του σταυρού. Μετά το σταυρό του Χριστού ακολουθεί ο δικός μας σταυρός, για τον οποίο ο Χριστός είπε, «ει τις θέλει οπίσω μου έρχεσθαι,... αράτω τον σταυρόν αυτού καθ' ημέραν και ακολουθείτω μοι» (Λουκ. 9, 23). **Αυτό σημαίνει πως η επιλογή που είχε να κάνει ο καθένας εκείνη τη νύχτα –ο Πιλάτος, οι στρατιώτες, οι αρχηγοί, το πλήθος κι ο καθένας μέσα στο πλήθος – είναι μια επιλογή που τίθεται συνεχώς και σε καθημερινή βάση μπροστά μας.** Εξωτερικά, η επιλογή έχει να κάνει με κάτι φαινομενικά ασήμαντο για μας, ή

δευτερεύον. Για τη συνείδηση όμως τίποτε δεν είναι πρώτο ή δεύτερο, αλλά το καθετί μετράται αν είναι αληθινό ή ψεύτικο, καλό ή κακό. **Το να σηκώνεις λοιπόν το σταυρό σου καθημερινά δεν είναι απλώς το να αντέχεις τα φορτία και τις μέριμνες της ζωής, αλλά πάνω απ' όλα το να ζεις αρμονικά**

με τη συνείδησή σου, το να ζεις μέσα στο φως της κρίσεως της συνειδήσεως.

Ακόμη και σήμερα, με όλο τον κόσμο να κοιτάζει, ένας άνθρωπος στον οποίο «ουδέν ευρέθη αίτιον» μπορεί να συλλαμβάνεται, να βασανίζεται, να κτυπιέται, να φυλακίζεται ή να εξορίζεται. Όλα αυτά δε «επί τη βάσει του νόμου», χάριν της υπακοής και πειθαρχίας, όλα στο όνομα της τάξης, για το καλό όλων. Πόσοι Πιλάτοι δε νίπτουν τα χέρια τους, πόσοι στρατιώτες σε σπεύδουν να εκτελέσουν τις διαταγές της στρατιωτικής ιεραρχίας, πόσοι άνθρωποι

υπάκουα, δουλόπρεπα δεν τους χειροκροτούν, ή τουλάχιστον δεν κοιτάζουν σιωπηλά το κακό που θριαμβεύει;

Καθώς μεταφέρουμε το σταυρό, καθώς τον προσκυνούμε, καθώς τον ασπαζόμαστε, ας σκεφτούμε τη σημασία του. Τι μάς λέει, σε τι μάς καλεί; Ας θυμηθούμε το σταυρό ως επιλογή από τη οποία κρέμονται τα πάντα στον κόσμο, και που χωρίς αυτόν όλα στον

κόσμο γίνονται θρίαμβος του κακού και του σκότους. Ο Χριστός είπε, «εις κρίμα εγώ εις τον κόσμον τούτον ήλθον» (Ιωαν. 9, 39). Σ' αυτή την κρίση, μπροστά στο δικαστήριο της σταυρωμένης αγάπης, της αλήθειας και της καλωσύνης δικάζεται ο καθένας μας.

Από το βιβλίο
«Εορτολόγιο- Ετήσιος Εκκλησιαστικός
Κύκλος» Αλέξανδρου Σμέμαν

Περί Εξομολογήσεως

Μόνο στην Εκκλησία και στη σχέση με τον πνευματικό ο άνθρωπος αισθάνεται την εγκυρότητα της θεραπευτικής διαδικασίας και την εμπιστοσύνη στο πρόσωπο του πνευματικού και το θεραπευτικό του λόγο. Και μόνο ή ευχή πού θα διαβάσει και ή σφράγιση με τον τίμιο σταυρό έχει τόση φωτιστική χάρη πού αρκεί για να βοηθήσει σημαντικά τον άνθρωπο. Μόνο μέσω όλων αυτών μπορεί να προέλθει ή πραγματική θεραπεία της ψυχής και να νιώσει αληθινή **ανακούφιση και παρηγοριά**. Προϋπόθεση, βέβαια, είναι ή πραγματική, ενδόμυχη και με πόνο μετάνοια. Αυτή οδηγεί στην κάθαρση της ψυχής, στην πνευματική της καταξίωση και στην κατά Χριστόν πρόοδο. Ως επιστέγασμα όλων αυτών έρχεται ή ελπίδα της σωτηρίας, ή οποία μας εξοικειώνει με την ουράνια βασιλεία και με το σωτήρα μας Χριστό και με όλη τη θριαμβεύουσα Εκκλησία.

Περί Μετανοίας

Ένας Αδελφός εξομολογήθηκε στον Αββά Σισώη:

-Έπεσα, Πάτερ. Τι να κάνω τώρα;

-Σήκω, του είπε με τη χαρακτηριστική του απλότητα ο Άγιος Γέροντας.

-Σηκώθηκα, Αββά, μα πάλι έπεσα στην καταραμένη αμαρτία, ομολόγησε με θλίψη ο Αδελφός.

-Και τι σ' εμποδίζει να ξανασηκωθείς;

-Ως πότε; Ρώτησε ο Αδελφός.

-Έως ότου σε βρει ο θάνατος ή στην πτώση ή στην έγερση. Δεν είναι γραμμένο «όπου ευρώ σε εκεί και κρίνω σε»; Εξήγησε ο Γέροντας. Μόνο εύχου στον Θεό να βρεθείς την τελευταία σου στιγμή σηκωμένος με την αγία μετάνοια.

Γίνε παιδί!

«αμήν λέγω υμίν· εάν μη στραφήτε και γένησθε ως τα παιδιά, ου μη εισέλθete εις την βασιλείαν των ουρανών» (Ματ». 18:3)

Τάδε λέγει Κύριος και ο λόγος Του είναι άγιος και αληθινός. Τί πλεονέκτημα έχουν τα παιδιά έναντι των μεγάλων; Έχουν τρία πλεονεκτήματα: την πίστη, την υπακοή και την συγχωρητικότητα. Το παιδί ρωτάει το γονιό του για τα πάντα και, ασχέτως του τι απαντά εκείνος, πιστεύει το γονιό του. Το παιδί υπακούει στο γονιό του και εύκολα υποτάσσει το θέλημα του στο θέλημα του γονιού του. Το παιδί είναι συγχωρητικό και, μολοντί προκαλεί εύκολα, συγχωρεί γρήγορα. Ο Κύριος μας απαιτεί και τα τρία αυτά από όλους τους ανθρώπους, δηλαδή πίστη, υπακοή και συγχωρητικότητα. Επιθυμεί οι άνθρωποι να πιστεύουν σ' Αυτόν απροϋπόθετα, χωρίς όρους, όπως ένα παιδί πιστεύει στο γονιό του· και να είναι συγχωρητικοί ο ένας με τον άλλον, αμνησίκακοι, χωρίς να απαντούν στο κακό με κακό.

Πίστη, υπακοή και συγχωρητικότητα είναι τα τρία βασικά χαρακτηριστικά της ψυχής ενός παιδιού. Η αγνότητα και η χαρά είναι επιπρόσθετα στοιχεία. Ένα παιδί δεν είναι άπληστο, ένα παιδί δεν είναι φιλήδοно, ένα παιδί δεν είναι ματαιόδοξο. Τα μάτια του παιδιού είναι αμόλυντα απ' τα ακόλαστα πάθη και η χαρά του αμόλυντη από τις μέριμνες.

Αδελφοί μου, ποιος άραγε μπορεί να μας κάνει ξανά σαν τα παιδιά; Κανένας, έκτος από τον Ένα Χριστό. Εκείνος μπορεί να μας κάνει σαν τα παιδιά και να μας βοηθήσει να γεννηθούμε ξανά, με το παράδειγμα Του, τη διδασκαλία Του και τη δύναμη του Αγίου Του Πνεύματος.

Ω, Κύριε Ιησού, τέλειο Εσύ στην υπακοή και την ταπείνωση, αιώνιο Παιδί του Ουράνιου Πατέρα, βοήθησε μας να γίνουμε σαν αρτιγέννητα βρέφη, μέσα απ' την πίστη σε Σένα, την υπακοή σε Σένα και την συγχωρητικότητα προς αλλήλους.

Έτσι Σοι πρέπει πάσα δόξα, τιμή και προσκύνσεις εις τους αιώνας. Αμήν.

(Αγίου Νικολάου Βελιμίροβιτς, Ο Πρόλογος της Οχρίδας, Εκδ. Αθως, σ. 282).

Στήριξε με, Κύριε. (προσευχή)

Κύριε Ιησού Χριστέ, Θεέ μου, δός μου τη σημερινή μέρα αγαθή, αναμάρτητη και καθαρή. Κύριε, μη μ' εγκαταλείπεις. Μη φεύγεις μακριά μου. Άπλωσε το χέρι σου και βοήθησε με. Κύριε, στήριξε με και φύτεψε στην καρδιά μου την αγάπη και το μεγάλο σεβασμό για Σένα. Κύριε, δίδαξε με να ζω κατά το άγιο θέλημα σου. Κάμε Κύριε, να συναισθάνομαι τις αμαρτίες μου και να λυπάμαι γι' αυτές. Ελευθέρωσε με από κάθε ψυχικό και σωματικό πειρασμό. Διώξε απ' το νου μου κάθε βρώμικο, αισχρό και ανυπότακτο λογισμό. Κύριε, βοήθησε με να βγάλω από μέσα μου την αμέλεια, την λύπη, την λησμοσύνη, την αναισθησία, την πώρωση. Κύριε, που είσαι σπλαχνικός, ελέησε με και συγχώρησε όλες τις ανομίες μου.

Και κάμε να ζω με ησυχία, με μετάνοια, με εξομολόγηση και με πίστη καθαρή. Αμήν

(Παΐσιος ο Μέγας)

ΑΓΙΑ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗ ΕΒΔΟΜΑΔΑ

Η Μεγάλη Εβδομάδα είναι η εβδομάδα πριν το Πάσχα (από την Κυριακή των Βαΐων μέχρι το Μ. Σάββατο) και ονομάζεται «Μεγάλη», όχι γιατί έχει περισσότερες μέρες ή ώρες από τις άλλες εβδομάδες, αλλά γιατί τα γεγονότα όπου τελούνται και βιώνονται στους Ιερούς Ναούς είναι μοναδικά και κοσμοσωτήρια για τον άνθρωπο.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΩΝ ΒΑΙΩΝ

Είναι η τελευταία ημέρα της Μ. Σαρακοστής και η πρώτη της Μ.Εβδομάδας. Εορτάζουμε σήμερα τη θριαμβευτική είσοδο του Χριστού στα Ιεροσόλυμα. Επειδή οι νεαροί Ιουδαίοι αυτή τη μέρα υποδέχθησαν το Χριστό με κλαδιά φοινικιάς (βάγια), ονομάστηκε Κυριακή των Βαΐων. Γι' αυτό το λόγο στολίζουμε κι εμείς την Εκκλησία μας με κλαδιά δένδρων και λουλούδια. Μεταφέρουμε σήμερα στην Εκκλησία ελιόφυλλα, να ευλογηθούν για να τα χρησιμοποιούμε στο θυμιάτισμα. Πανηγυρική η σημερινή ημέρα, γι' αυτό και στο τραπέζι καταλύουμε ψάρι.

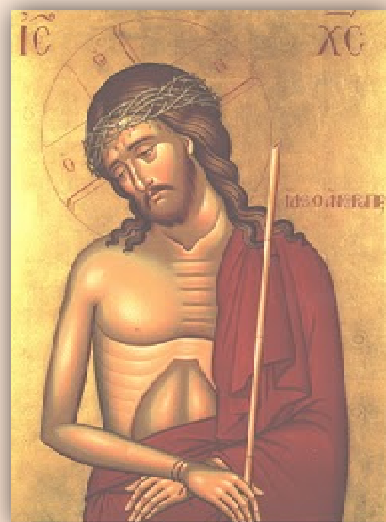

ΜΕΓΑΛΗ ΔΕΥΤΕΡΑ

«Τον νυμφώνα σου βλέπω...»

Τον νυμφώνα σου βλέπω, Σωτήρ μου, κεκοσμημένον
και ένδυμα ουκ έχω, ίνα εισέλθω εν αυτώ·
λάμπρυνόν μου την στολήν της ψυχής, φωτοδότα,
και σώσον με.

Μνημονεύουμε σήμερα το Πάγκαλο Ιωσήφ, ο οποίος ήταν γιός του Πατριάρχη Ιακώβ, και προεικονίζει το Χριστό. Όπως ο Χριστός πουλήθηκε από τον μαθητή του για τριάκοντα αργύρια, έτσι και ο Ιωσήφ είχε πωληθεί από τα αδέρφια του για τριάντα νομίσματα. Τον συκοφάντησε η γυναίκα του αφεντικού του και τον έκλεισαν στη φυλακή. Για τις αρετές του τον φύλαξε ο Θεός, τον έβγαλε από τη φυλακή, τον δόξασε και τον ανέδειξε βασιλέα της Αιγύπτου.

ΜΕΓΑΛΗ ΤΡΙΤΗ

«Ότε η αμαρτωλός προσέφερε το μύρον...»

Σήμερα η παραβολή των Δέκα Παρθένων. Από αυτές οι 5 ήταν φρόνιμες, γι' αυτό και αξιώθηκαν να συμμετάσχουν στη χαρά του γάμου που ήταν καλεσμένες. Πέραν από την παρθενία που φύλαξαν εξάσκησαν στον κόσμο και τη φιλανθρωπία. Αντίθετα, οι άλλες 5, ενώ πέτυχαν το δύσκολο, την παρθενία, σκόνταψαν στο πιο εύκολο, την άσκηση της ελεημοσύνης. Το μήνυμα είναι σαφές: Πάντοτε να βρισκόμαστε σε εγρήγορση για τη συνάντηση μας με το Νυμφίο Χριστό, τηρώντας όλες τις ευαγγελικές εντολές, προκειμένου να συμμετάσχουμε στη χαρά της Βασιλείας του Θεού.

ΜΕΓΑΛΗ ΤΕΤΑΡΤΗ

«Συντρέχει λοιπόν...»

Μνημονεύουμε σήμερα την πράξη της αμαρτωλής εκείνη γυναίκας η οποία, λίγο πριν από το Πάθος, άλειψε με μύρο τον Κύριο, εκφράζοντας με τον τρόπο αυτό την ευγνωμοσύνη της για την άφεση των αμαρτιών που έλαβε από τον Κύριο. Την ίδια ημέρα ο δόλιος μαθητής Ιούδας συμφώνησε το ποσό της προδοσίας. Γι' αυτό και η Τετάρτη καθιερώθηκε από την Εκκλησία ημέρα νηστείας.

ΜΕΓΑΛΗ ΠΕΜΠΤΗ

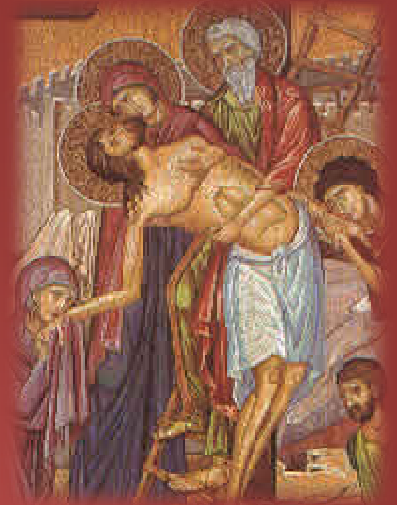
Την Μ. Πέμπτη μνημονεύουμε τέσσερα σημαντικά γεγονότα: Τον ιερό Νιπτήρα όπου έμπρακτα διδάσκει ο Κύριος την ταπείνωση, με το να πλύνει τα πόδια των μαθητών του. Τον Μυστικό Δείπνο, στη διάρκεια του οποίου θεσμοθετήθηκε το Μυστήριο της Θείας Ευχαριστίας. Την Αρχιερατική Προσευχή του Κυρίου όπου προσεύχεται για την ενότητα των πιστών. Τέλος στην Προδοσία του Ιούδα, όπου η θεία αγάπη αντιπαραβάλλεται με την ανθρώπινη αδυναμία.

ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΕΣΠΕΡΑ

«Σε τον αναβαλλόμενον...»

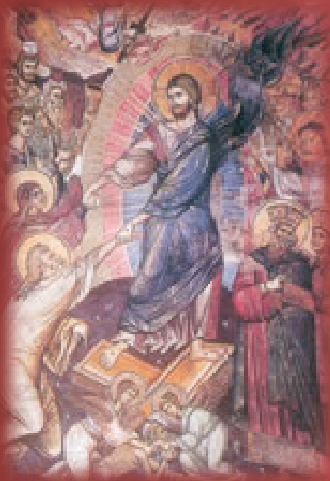
Την Μ. Παρασκευή επιτελούμε τα άγια και φρικτά Πάθη του Κυρίου και Θεού και Σωτήρα μας Ιησού Χριστού. Ημέρα τόσο πένθιμη και κατανυκτική, που τελείται θεία Λειτουργία. Σε ανάμνηση όσων υπέμεινε την ημέρα αυτή ο Κύριος μας, καθιερώθηκε η Παρασκευή να είναι ημέρα ολόχρονης νηστείας.

ΜΕΓΑ ΣΑΒΒΑΤΟ

«Αναστάσεως ημέρα....»

Την ημέρα του Μεγάλου Σαββάτου εορτάζουμε την Θεόσωμη Ταφή και την Κάθοδο του Κυρίου στον Άδη. Είναι το μοναδικό Σάββατο που τηρούμε αυστηρή άλαδη νηστεία.

Πηγή: Περιοδικό «ΠΑΡΑ ΤΗΝ ΛΙΜΝΗΝ» - Μάρτιος 2010
Μηνιαία Έκδοση Εκκλησίας Αγίου Δημητρίου Παραλιμνίου

Μηνιαία Έκδοση Ι.Ν. Αγίου Θεοδώρου του Τήρωνος
Έτος 3ον - Τεύχος 8ον Μάρτιος 2010 «Ο ΤΗΡΩΝ»

Ίδιοκτήτης: Ι.Ν. Αγίου Θεοδώρου του Τήρωνος (Μοναγρούλλι – Λεμεσός) Τηλ./Φάξ: 25632879.

Εφημέριος: Πρεσβ. Γεώργιος Κόρτας, Τηλ.: 99134050.

Συνεργάτες Περιοδικού: Θεόδωρος Θεοδώρου

Παραεκκλήσια: (α) Αγίων Αναργύρων (β) Αγίας Παρασκευής

Υλικό Περιοδικού: Στα κείμενα διατηρείται η ορθογραφία των συγγραφέων. Πολλά από αυτά έχουν παρθεί από το διαδίκτυο.

Ιδιαίτερες εύχαριστίες ανήκουν στο τυπογραφείο **Χριστάκη Χαραλάμπους**, τό οποίο ανέλαβε τά έξοδα του μηνιαίου περιοδικού

Ιστοσελίδα Ι.Ν.Αγ. Θεοδώρου Τήρωνος: <http://o-tiron.blogspot.com/>